

„A mi bajaink nem mérhetőek ahhoz a nyomorhoz, amelyben emberek milliói élnek”

Családokon segít a Lepramisszió

A történet egy asszonnyal kezdődik, és egy másikkal végződik. Az egyik igent mondott a kitalált történetekre, a másik nemet a számkivetettségre. Mert a lepra több mint egészségügyi kérdés. Ahogyan egy kór egy egész népet a sajátjai ellen fordíthat, úgy egyetlen gyógyulás egy egész falu üdvösségére lehet. Erről mesél nekünk *Riskóné Fazekas Márta*, a negyvenéves magyar Lepramisszió vezetője.

Milyen indíttatásból fordult a leprások felé?

A hetvenes években hallottam először a Lepramisszióról. Akkoriban ugyan gondolni sem lehetett még külmiszióra, engem azonban mindig is vonzott

a nagyvilág és ez a szolgálati ág, úgy-hogy elmentem egy Nepárról szóló előadásra. Az első perctől fogva annyira a szívemhez szólt, hogy a végén odamentem *Dobos Károlyhoz*, a Lepramisszió magyarországi alapítójához, és felajánlottam neki, hogy amiben tudok, szívesen segítek. Egyszerűen ez lett az elhívásom. Másodéves teológusként „fertőződtem meg” ezzel a misszióval, egy életre szólóan.

Közismert, hogy a leprabetegek a megbélyegzéstől tartva már az első tüneteknél elbujdokolnak. Hogyan lehet egyáltalán rájuk lelteni, és hírvinni nekik, hogy a fertőzés visszafordítható?

De hányan vannak ezzel ugyanígy a mi társadalmunkban is, hogy tapasztalnak tüneteket, mégsem mernek orvoshoz menni! Nehéz lenne számon kérni abban a mélyszegénységben élő, tudatlan tömegben, hogy miért is nem

jelentkeznek a leprabetegek önként. Hiszen pont attól rettegnek, hogy ha egyszer kitudódik, akkor azután a környezetük hamar kiveti őket. Pedig ha gyógyszerhez jutnának még a legeslegelső stádiumban, akkor nyomtalanul meggyógyulhatnak. Tehát itt a maradandó károsodások, illetve az azokkal együtt járó megbélyegzés és kirekesztés felszámolása az igazi kihívás. Merthogy a lepra előidézője a nyomor, a következménye viszont a még mélyebb nyomor. Ezt az ördögi spirált kell visszafordítani!

A misszió – talán a leghatékonyabb eszközzel – úgy küzd ez ellen, hogy piactereken s úton-útfélen, rikkancsok és felvilágosító színdarabok által üzenik a betegeknek, hogy az első adandó jelnél ne féljenek felfedni magukat; az egészséges bámszokóknak pedig azt, hogy mi-ként kellene viseltetniük a betegek iránt.

A hozzátartozók ugyanúgy kitagadják a betegeiket, mint a faluközösség?

Míg Afrikában, ahol a család összetartó ereje kulcsfontosságú, a ház népe

védelmezi a saját betegeit, addig Indiában az érintettek akár az édesanyát, akár a gyermeket minden gond nélkül elküldik. Tehát itt nem elszeparáltan egy betegségről van szó, hanem zűrzavaros kapcsolatrendszeréről.

A Lepramisszió ereje talán épp abban gyökerezik, hogy mindig is közösségek hálózatában és családok egészében gondolkodott. Teljes falvakat oktató globális nevelőprogramot dolgozott ki. Az egyik programunk keretén belül például egy pár kecskét ajándékozunk egy családnak azzal a kéréssel, hogy minden elléskor adják tovább a kis gidákat egy másik családnak. Így újabb és újabb családok gazdagodnak egy pár kecskével.

Akinek már maradandó károsodása van, az hogyan tud integrálódni egy nem befogadó társadalomba?

Egy szakma, vagyis a társadalmi hasznosság a legnagyobb kitörési pont. A Lepramisszió nem csupán a gyógyításban segít, hanem nőket tanít meg írni és olvasni olyan társadalmakban, ahol az asszonynak hallgass a neve.

Indiában például, ahol a lányoknak egyszerűen a vérükben van a varrás, nem kell más, csak egy varrógép és némi képzés. Az a lány, aki fogja a varrógépet, és hazamegy a falujába, teljesen más társadalmi megítélés alá kerül, hiszen ő lesz a varrónő. Így szerény, de hivatalos jövedelemhez jut, tehát máris van reménye az elfogadásra. Azon túl, hogy kenyeret biztosít a családjának, megbecsülés övezi. Persze van, amit nem lehet pótolni, de van, aki ujjak nélkül is bámulatra méltóan tud kézimunkázni... Mások pedig egy helyreállító kézműtét vagy művégtag segítségével válnak újra munkaképesé.

Annyi tragikus sorsú ember van hazánkban is, a kérdés tehát jogosan felmerül: miért kellene Indiáig nyújtanunk a kezünket?

Azt kell mondanom, hogy a mi bajaink nem mérhetők ahhoz a nyomorhoz, amelyben emberek milliói élnek a „negyedik világban”. Hívó emberként az a válaszom, hogy Isten az embereket egy vérből teremtette, tehát nem lehet az emberiséget országhatárok szerint felszeletelni. Azok az érinthetetlenek nem

Arti a műtét előtt...

...és után

tehetnek róla, hogy Indiába születtek, ahol a kasztrendszer mérhetetlenül sötét intézménye tartja őket nyomorban. Mi el sem tudjuk képzelni, hogy milyen az, ha nincs társadalmi gondoskodás, egészségbiztosítás vagy kötelező oktatás. Mindezeket egyszerűen emberiségünk és megváltásunk alapján kell több ezer kilométerre vinnünk, mint cseppet a tengerbe.

Fotó: Lukács Gabi

Riskóné Fazekas Márta

Szembeszállhat a misszió egy távoli ország törvényeivel a leprabetegek jogainak védelméért?

Mára sikerült azt kiharcolni, hogy az indiai egészségügy köteles a leprabetegek számára szükséges gyógyszereket térítésmentesen biztosítani. Tavaly pedig a Nemzetközi Lepramisszió közössége egy ünnepi fórum keretében petíciót nyújtott át India egészségügyi miniszterének, amelyben testületként kérte, hogy az indiai törvénykezésben több ponton javuljanak a betegek és a hoz-

zártartozóik esélyei. Mindamellettszámos gyógyult leprabeteg is van, akik a jogvédelem harcosaivá váltak a sorsuk rendeződése után.

Ha csak egyetlen életpéldát említhetne, hogy valakinek kézzelfoghatóan megváltozott a sorsa a misszió révén, kiről mesélné?

He Jinmei története a példa rá, hogy itt nem pusztán szórványos gyógyulásokról van szó, hanem arról, hogy miként rendeződhet át egy egész mikrotársadalom egy megváltozott életű emberen keresztül. A történet egy idős kínai asszonnyról szól, aki fiatalkorában lett leprabeteg. A férje elküldte őt, és új feleséget vett magának. A falu talán nem is a betegsége miatt rekesztette ki őt, hanem az utálatos, összeférhetetlen természeté miatt. He Jinmei később meggyógyult, majd hitre jutott, s a keserű asszonnyból szerető szívű, békés teremtés lett. Pusztán azért került az érdeklődés középpontjába, mert a faluban azt mondták: ha He Jinmei-jel ez megtörténhet, akkor ez isteni csoda! A gyerekek iskolából hazafelé betérnek hozzá csak azért, hogy felolvasson nekik a „szent könyvből”. Évekig az ő házában tartották az első istentiszteleteket. Akárcsak Lídia, a bíboráros asszony, aki megnyitotta a szívét és az otthonát Jézus előtt, ezért egy egész közösségnek átalakult az élete.

Fekete-Sipos Márti

Ha szívesen támogatná a misszió munkáját, a következő számlaszámon megteheti: 11702036-20705549

További információ: lepramisszio.hu